

Passanant, 29 de gener de 2010.
Sessió Extraordinària
Número 01/2010

Es reuneixen al Saló de Plens en sessió extraordinària, els membres de la Corporació, sota la presidència de l'Il·lm. Sr. Albert Bagué i Salcedo, Alcalde de la Corporació i amb l'assistència de:

- Francesc Miró i Miró
- Josep Maria Prats i Domènech.

Excusa la seva assistència per motius personals el regidor Josep Espinach i Briansó i Josep Maria Miró i Amenos.

Actua de Secretari el Sr. Joan Pons i Marimon, secretari de l'Ajuntament.

D'ordre de la Presidència s'obre la sessió essent les 19,30 hores.

1.- PROPOSTA D'INCLUSIÓ D'OBRA AL FONTS ESTATAL PER A L'OCUPACIÓ I LA SOSTENIBILITAT LOCAL, REIAL DECRET-LLEI 13/2009, DE 26 D'OCTUBRE.

En data 27 d'octubre de 2009, en el BOE núm. 259, es va publicar el Reial decret-llei 13/2009, pel qual es crea el Fons Estatal per a l'Ocupació i la Sostenibilitat Local.

Aquest Reial decret-llei regula en els seus articles 2 i 9 els projectes d'inversió i actuacions que es poden finançar amb càrrec a aquest Fons i els tipus d'obres, equipaments i altres inversions.

De conformitat amb l'article 3 de l'esmentat Reial decret-llei 13/2009, en relació amb els imports fets públics pel Ministeri de Política Territorial a la seva plana web, al municipi de Passanant i Belltall li correspon un finançament màxim de (18.918.-€) divuit mil nou-cent divuit euros.

La Resolució de 2 de novembre de 2009, de la Secretaria d'Estat de Cooperació Territorial, va aprovar el model per a la presentació de sol·licituds i les condicions per a la tramitació dels recursos lliurats amb càrrec al Fons Estatal per a l'Ocupació i la Sostenibilitat Local, creat pel Reial decret-llei 13/2009, de 26 d'octubre.

Examinats els requisits de l'esmentat Reial decret-llei i de la Resolució de 2 de novembre de 2009, i atenent als terminis establerts,

PROPOSO:

PRIMER. Aprovar el projecte d'inversió a finançar amb càrrec al Fons Estatal per a l'Ocupació i la Sostenibilitat Local de la següent obra:

“Adecuación del alumbrado público del núcleo de Passanant, 1a. Fase”, l'import de la qual ascendeix a (16.308,62.-€) setze mil tres-cents vuit euros amb seixanta-dos cèntims d'euro i (2.609,38.-€) dos mil sis-cents nou euros amb trenta-vuit cèntims d'euro d'impostos o a (18.918.-€) divuit mil nou-cents divuit euros (amb impostos inclosos).

SEGON. Presentar la corresponent sol·licitud de finançament i documentació necessària, en els termes i condicions establerts en el Reial decret-llei 13/2009, de 26 d'octubre i la Resolució de 2 de novembre de 2009, de la Secretaria d'Estat de Cooperació Territorial.

TERCER. Facultar l'alcalde i el secretari d'aquest Ajuntament per a que presentin aquesta documentació adreçada a la Subdelegació del Govern de Tarragona.

La proposta és aprovada per unanimitat dels membres assistents al ple.

2.- RATIFICACIÓ DECRET 174/2009, DE DATA 29 DE DESEMBRE, PEL QUAL S'APROVA, LA CERTIFICACIÓ NÚMERO 5 I ÚLTIMA DE L'OBRA “Construcció d'un magatzem municipal”.

Per part dels serveis tècnics municipals, directors executius de l'obra, s'ha emès certificació número 5 i última de l'obra “Construcció d'un magatzem municipal”, i que ascendeix a la quantitat de 37.987,66.-.-€.

Tanmateix s'hà emès certificat final de l'obra, acta de recepció i certificat de liquidació de l'obra, del qual es despren el següent:

Títol de l'obra: “Construcció d'un magatzem municipal”

Empresa adjudicatària: Construccions Muñarch, S.L.

Pressupost de licitació: 135.947,67.-€

Pressupost d'adjudicació: 135.947,67.-€

Pressupost de liquidació: 135.947,67.-€

En data 29 de desembre de 2009, i per tal de donar curs al pagament de les subvencions establertes, l'Alcaldia va resoldre aprovar l'esmentada certificació, el certificat final d'obra, el certificat de liquidació i l'acta de recepció, deixant-la pendent de ratificació pel Ple de la Corporació, d'acord amb la norma establerta, i trameten la documentació als Serveis Territorials del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya, a Tarragona, d'acord amb les bases del PUOSC, 2004-2007, i a la Diputació de

Tarragona, d'acord amb les bases del PAM, 2004-2007, per poder rebre les subvencions atorgades per aquest organismes.

PROPOSO:

Primer.- Ratificar la resolució d'Alcaldia, número 174/2009, de data 29 de desembre, i per tant aprovar la certificació, número 5 i última i la seva factura corresponent, de l'obra "Construcció d'un magatzem municipal" per import de 37.987,66.-€.

Segon.- Incorporar certificat d'aquest acord a l'expedient de referència.

La proposta es aprovada per dos vots a favor i l'abstenció del regidor Josep M. Prats.

3.- RATIFICACIÓ DECRET 50/2009, DE DATA 31 DE MARÇ, PEL QUAL S'APROVA, L'ADHESIÓ DE L'ÀMBIT TERRITORIAL DE L'AJUNTAMENT DE PASSANANT I BELLTALL AL TERRITORI LEADER GESTIONAT PEL CONSORCI DE DESENVOLUPAMENT DE L'ALT CAMP, CONCA DE BARBERÀ I ANOIA.

En data 28 d'agost de 2008 es va procedir a la constitució del Consorci de Desenvolupament de l'Alt Camp, Conca de Barberà i Anoia.

Aquest Consorci té per objectiu gestionar el nou programa Leader (Eix 4 amb metodologia Leader) al territori de l'Alt Camp, Conca de Barberà, els municipis de l'Anoia: Bellprat, Carme, La Llacuna, Orpí, Sant Martí de Tous, Santa Maria de Miralles i el municipi de Montmell.

Entenent que el municipi de Passanant i Belltall està representat en aquest Consorci pel Consell Comarcal de l'Alt Camp o bé el Consell Comarcal de la Conca de Barberà o bé pel Consell Comarcal de l'Anoia.

En data 31 de març de 2009, i per resolució d'alcaldia número 50/2009, es va resoldre autoritzar l'adhesió de l'àmbit territorial de l'Ajuntament de Passanant i Belltall al territori Leader gestionat pel Consorci de Desenvolupament de l'Alt Camp, Conca de Barberà i Anoia l'adhesió a l'esmentat Consorci.

PROPOSO:

Primer.- Ratificar la resolució d'Alcaldia, número 50/2009, de data 31 de març, i per tant aprovar l'adhesió de l'Ajuntament de Passanant i Belltall al Consorci de Desenvolupament de l'Alt Camp, Conca de Barberà i Anoia.

Segon.- Trametre certificat d'aquest acord al Consorci de Desenvolupament de l'Alt Camp, Conca de Barberà i Anoia.

La proposta és aprovada per unanimitat dels membres assistents al Ple de la Corporació.

4.- PROPOSTA RESOLUCIÓ AL-LEGACIÓ PRESENTADA PER REDTEL CONTRA L'APROVACIÓ DE IMPOSICIÓ D'ORDENANCES FISCALS PER L'EXERCICI 2010.

Aquest Ajuntament pretén aprovar les ordenances fiscals reguladores de Taxa per aprofitament especial del domini públic local, a favor d'empreses explotadores de serveis de telefonia mòbil, d'acord amb l'establert a l'article 15 del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals.

En data 1 de desembre de 2009 es va adoptar l'acord d'aprovació inicial i es va obrir termini d'informació pública durant el qual es van presentar les següents al·legacions:

- a) *Disconformitat de la tributació de les operadores de telefonia mòbil amb el que estableixen les Directives de la U.E. 2002/19, 2002/20 i 2002/21.*
- b) *Es tracta d'una nova càrrega fiscal que ja està gravada per la via d'un altre tribut, l'I.A.E.*
- c) *Les empreses prestadores de serveis de telefonia mòbil ja estan gravades per l'Estat per la utilització del domini públic (espectre radioelèctric) mitjançant la figura de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric, regulat per la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.*
- d) *Manca d'adequació de la tributació establerta per l'Ordenança municipal al que estableix l'art. 24.1 del TRLRHL.*

Les quals han estat degudament informades pel secretari interventor, desprenent-se d'aquest informe:

- Respecte de l'interès legítim de REDTEL i respecte de la representació que ostenta:

Com a qüestió prèvia a la resolució de les al·legacions presentades, cal incidir en l'aspecte de la legitimació que ostenta REDTEL per a presentar les mateixes. L'art.18 del TRLRHL regula la condició d'interessats als efectes de reclamar contra els acords provisionals de les ordenances fiscals.

L'apartat a) de l'esmentat article estableix que tindran la condició d'interessats els «*que tuvieran un interés directo o resulten afectados por tales acuerdos*». Tot i que el Tribunal Suprem s'ha manifestat amb caràcter ampli per que fa al concepte d'«*interés directo*», d'acord amb les *Sentències de 19 de novembre de 1993 (1993/8451), 8 de abril de 1994 (RJ1994\3016) i 28 de gener de 1999 (RJ 1999/571)*, cal acreditar encara que sigui mínimament aquest interès directe cosa que no consta hagi fet REDTEL mitjançant l'escrit d'al·legacions presentat davant l'ajuntament, on es limita a questionar l'ordenança aprovada provisionalment.

D'altra banda, l'apartat b) d'aquest article indica que també estan legitimats per a ser considerats interessats «*los colegios profesionales, cámaras oficiales, asociaciones y demás entidades legalmente constituidas para velar por los intereses profesionales, económicos o vecinales, cuando actuen en defensa de los que les son propios*». En aquest sentit REDTEL

no acredita ni la seva legal constitució, ni les finalitats de l'associació, ni tampoc que actua en representació de les empreses sotmeses a tributació.

Per tant, de la documentació aportada no es pot desprendre la seva condició d'interessat i per tant no es pot acreditar la seva legitimació per a reclamar contra l'ordenança fiscal aprovada provisionalment.

- Pel que fa a la disconformitat de la tributació de les operadores de telefonia mòbil amb el que estableixen les Directives de la U.E. 2002/19, 2002/20 i 2002/21.

En aquest sentit, cal indicar que les Directives són normes de dret comunitari que obliguen amb caràcter general a tots els estats, i formen part de l'ordenament intern un cop s'hagin trasposat a la normativa del propi estat. Per tant, si REDTEL invoca normes comunitàries té que acreditar en quines normes s'han trasposat les mateixes, i quina normativa interna s'infringeix. D'altra banda, com es veurà a continuació l'ordenança aprovada no infringeix cap norma tributària estatal ni tampoc el TRLRHL que és la norma que regula l'establiment de taxes en l'àmbit local.

- S'allega que es tracta d'una nova càrrega fiscal que ja està gravada per la via d'un altre tribut, l'I.A.E, i també que les empreses prestadores de serveis de telefonia mòbil ja estan gravades per l'Estat per la utilització del domini públic (espectre radioelèctric) mitjançant la figura de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric, regulat per la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions.

Al respecte cal indicar que el fet imposable de la taxa, tal com indica el seu art. 2, és el gaudiment de la utilització privativa, o els aprofitaments especials constituïts en el sòl, subsòl o volada de les vies públiques municipals, a favor d'empreses o entitats que utilitzin el domini públic per a prestar els serveis de telefonia mòbil.

Res té a veure amb aquest, el fet imposable de l'I.A.E. el qual grava el mer exercici, en territori nacional, d'activitats empresarials, professionals o artístiques, s'exerceixin o no en un local determinat i estiguin o no especificades a les tarifes de l'impost, ni tampoc amb el fet imposable de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric, regulat per la Llei 32/2003, el qual està constituït per la reserva para uso privativo de cualquier frecuencia del dominio público radioelétrico a favor de una o varias personas o entidades, per la qual cosa no es pot invocar en cap cas una doble imposició, sinó que en qualsevol cas es tracta d'una activitat que està gravada per diversos tributs, com succeeix en la majoria de subjectes passius que estan sotmesos als tributs locals, autonòmics o estatals en funció de si es dona o no el fet imposable dels mateixos.

- Pel que fa a la manca d'adequació de la tributació establerta per l'Ordenança municipal al que estableix l'art. 24.1 del TRLRHL, cal indicar el següent:

Les empreses prestadores del servei de telefonia mòbil són explotadores de serveis d'interès general i al mateix temps precisen de la utilització privativa o l'aprofitament especial del domini públic municipal, imprescindible per la prestació d'una part dels seus serveis.

No obstant la concurrència d'aquestes condicions, i malgrat l'aplicació general del règim tributari establert a l'article 24 del TRHL a les empreses que operen en el sector de telecomunicacions, reconegut pel Tribunal Suprem en sentència del 18 de juliol de 2007

dictada en interès de la llei, en els serveis de telefonia mòbil no és aplicable el règim especial de quantificació de la taxa previst a l'apartat c) de l'esmentat article 24 del TRHL.

Segurament han estat consideracions com la dificultat d'individualitzar territorialment els serveis prestats mitjançant telefonia mòbil, o el criteri de què aquests serveis requereixen, a més de l'aprofitament especial del domini públic local, utilitzar, en diferent mesura, l'espai radioelèctric, les quals han portat al legislador a excloure del règim especial de quantificació els serveis de telefonia mòbil.

Si bé, en la mesura que resulta evident que els serveis de telefonia mòbil precisen de la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic municipal, està clar que els ajuntaments poden establir una taxa, l'import de la qual haurà de determinarse segons l'establert a l'apartat 1 a) de l'article 24 del TRHL.

Així resulta de diversos pronunciaments jurisprudencials, entre ells la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 26 de juny de 2008 i 9 d'octubre de 2008, en la qual expressament es nega que l'exclusió del règim especial de quantificació de la taxa de l'article 24.1.c) del TRHL dels serveis de telefonia mòbil signifiqui l'exclusió per als esmentats serveis del règim general de quantificació de la taxa, quan efectivament es produeixi el seu fet imposable i afecti al domini públic local, inclòs el sòl, subsòl i vol. Aquesta taxa s'haurà d'establir complint el previst a l'article 24.1.a) del TRHL i s'haurà d'aprovar una ordenança fiscal amb els criteris i paràmetres que permetin definir el valor de mercat de la utilitat derivada de l'aprofitament especial del domini públic municipal.

Per tant, si com s'acredita en l'informe econòmic redactat per l'ajuntament, les esmentades companyies utilitzen el domini públic municipal en els dos supòsits que s'indiquen a continuació:

a) Quan es telefona des d'un telèfon mòbil a un telèfon fix, o des d'un telèfon fix a un mòbil, necessàriament s'utilitza la xarxa que materialment ocupa el subsòl, sòl o vol de les vies públiques municipals.

b) A les trucades entre dos telèfons mòbils, hi haurà diferents ocupacions del domini públic, en funció de l'organització tècnica de les antenes i xarxes, establerta pels operadors de telefonia mòbil. Ocupacions sempre imprescindibles per a la prestació del servei de telefonia – fixa i mòbil- i en general d'alta intensitat.

És evident, per tant, que l'esmentada activitat pot ser objecte de gravàmen d'acord amb el que estableix l'art. 24.1a) del TRLHL i es pot sotmetre a tributació a les empreses de telefonia mòbil que facin ús del domini públic municipal. En aquest sentit no hi ha cap contradicció amb l'art. 24.1 del TRLHL com argumenta REDTEL en les seves alegacions.

L'exacció de les taxes requereix el seu establiment per acord d'imposició i d'aprovació de la corresponent ordenança fiscal, que entrarà en vigor amb la seva publicació, com assenyalen els articles 20 i 17 del TRLRHL.

A més, aquesta tributació ha de respectar el que estableix el TRLHL en el seu article 24.2, referent a que l'import de la taxa no podrà excedir, en el seu conjunt, del cost real o previsible del servei o activitat de que es tracti o en el seu defecte del valor de la prestació rebuda:

L'article 25 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, aprovat pel RDL 2/2004 (en endavant TRHL) disposa que els acords d'establiment de taxes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic hauran d'adoptar-se a la vista d'informes tècnic-econòmics en els quals es posi de manifest el valor de mercat d'aquells.

L'article 24.1 a) del TRHL estableix que l'import de les taxes previstes per la utilització privativa o aprofitament especial del domini públic local es fixarà, amb caràcter general, prenent com a referència el valor que tindria al mercat la utilitat derivada de l'esmentada utilització o aprofitament, si els béns afectats no fossin de domini públic.

A l'apartat c) de l'esmentat article 24.1 del TRHL es preveu que quan es tracti de taxes per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts en el sòl, subsòl o vol de les vies públiques municipals, a favor d'empreses explotadores de serveis de subministraments que resultin d'interès general o afectin a la generalitat o a una part del veïnat, l'import d'aquelles consistirà en l'1,5% dels ingressos bruts procedents de la facturació que obtinguin anualment en cada terme municipal les esmentades empreses.

Tots aquests tràmits i requisits es compleixen en l'ordenança aprovada per l'ajuntament.

El Tribunal Suprem en la seva recent Sentència del Recurs de Casació 5082/2005, de data 16/02/2009, ha ratificat aquesta interpretació doctrinal, i entre altres coses alhora que ratifica el contingut de la Sentència de la Sala de lo Contencioso-Administrativo, Sección Primera, del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya, de data 30 de juny de 2005, per la qual es declara ajustada a dret l'*Ordenança Fiscal num. 24* de l'Ajuntament de *Badalona*, reguladora de la *Tasa por la utilización privativa o aprovechamiento especial del vuelo, suelo y subsuelo del dominio público municipal a favor de empresas explotadoras de servicios de suministros* en el término municipal de Badalona, estableix com a doctrina del T.S. els aspectes següents:

*"El problema es si la determinación de la tasa podría quedar sometida al régimen general establecido en el art. 24.1.a) de la misma Ley. Al respecto, debemos empezar por recordar que el art. 24.1.c) dice que "no se incluirán en este régimen especial de cuantificación de la tasa los servicios de telefonía móvil"; pero el tenor literal del precepto lo único que hace es excluir a las empresas de telefonía móvil de uno de los regímenes posibles de determinación o cuantificación de la cuota de tasa: el sistema especial del 1,5% de los ingresos brutos procedentes de la facturación, pero no esta excluyendo la posibilidad de sujetar a los operadores de telefonía móvil a la tasa municipal por utilización privativa o aprovechamiento especial del dominio público local. El importe de la tasa en este régimen general del art. 24.1.a) de la L.H.L. se fijará tomando como referencia el valor que tendría en el mercado la utilidad derivada de dicha utilización o aprovechamiento si los bienes afectados no fuesen de dominio público. De no aplicarse el "régimen especial de cuantificación" y a falta de una exención objetivamente justificada, establecida por el legislador que introduce la tasa a favor de unos operadores determinados (los de telefonía móvil), debe resultar de aplicación el régimen general del apartado a) del art. 24.1 de la L.H.L. No podemos compartir el criterio de que la exclusión del régimen especial de cuantificación de la tasa del art. 24.1.c) de la L.H.L. de los servicios de telefonía móvil significa la exclusión para tales servicios del régimen general de cuantificación de la tasa cuando efectivamente se produzca su hecho imponible y afecte al dominio público local, incluido el suelo, subsuelo y vuelo. **De la Ley no resulta una exclusión del hecho imponible de la tasa por aprovechamiento especial del dominio público local para la prestación de los servicios de telefonía móvil.***

Si tanto los operadores de redes y servicios de comunicaciones electrónicas disponibles al público como los operadores de telefonía móvil son operadores de comunicaciones electrónicas a efectos de los arts. 5 a 8 de la Ley 32/2003, General de Telecomunicaciones, y del contenido del Real Decreto 424/2005, y el régimen del art. 24.1.c) es un régimen

*"especial" respecto del "régimen general" del art. 24.1.a), deben incluirse en este régimen general a los operadores expresamente excluidos del régimen especial. De lo contrario se estaría haciendo una distinción entre operadores de comunicaciones electrónicas (los de telefonía móvil y el resto) que podría ser contraria al **principio de igualdad tributaria** previsto en el art. 3.1 de la Ley 58/2003, General Tributaria, y en el art. 14, en relación con el art. 31.1, ambos de la Constitución, principio de igualdad que ha sido defendida por este Tribunal Supremo, en materia de tributos locales, en sentencias de 30 de abril de 2001 y 21 de noviembre de 2006."*

Per tots aquests antecedents i fonaments de dret,

PROPOSO al Ple de la Corporació

Primer.- Desestimar totalment les al·legacions presentades per REDTEL, Asociación de operadores de Telecomunicaciones.

Segon.- Aprovar definitivament les ordenances fiscals reguladores de la Taxa per aprofitament especial del domini públic local, a favor d'empreses explotadores de serveis de telefonia mòbil.

Tercer.- Notificar aquest acord a tots els que han presentat al·legacions amb el corresponent peu de recursos.

Quart.- Publicar l'acord d'aprovació definitiva de les ordenances fiscals reguladores de la Taxa per aprofitament especial del domini públic local, a favor d'empreses explotadores de serveis de telefonia mòbil, al Butlletí Oficial de la Província, moment en que entraran en vigor.

Cinqué.- Adherir-se al model tipus d'ordenança fiscal de BASE-Diputació de Tarragona, publicada en el BOPT número 241, de data 21 d'octubre de 2009.

La proposta es aprovada per unanimitat dels membres assistents al Ple de la Corporació.

Sense cap més tema a tractar, per ordre de la Presidència s'aixeca la sessió essent les 19,38 hores.